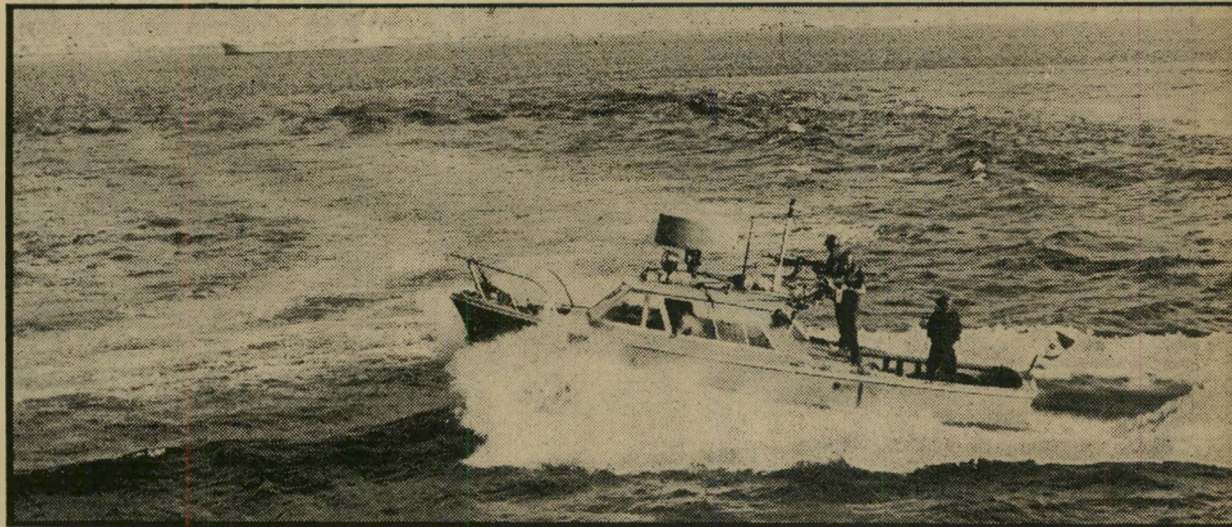

היאכטור הלוחמת

אחת מספינות המש"מ במקלעים ועליה מיתקן מכ"ם, היא הפכה בידי צה"ל לכלי קרב ימי יעיל, בעל תכונות אידיאליות ללוחמה בזירה ספציפית זו.

מיתקן המש"מ מספינות המש"מ מר המהירות שמפ"עיל חיל"הים בזירת ים-סוף. במקורה היתה זו ספינת-תענוגות

בתמונה נראה אחד התותחים של כלי השיט כשהוא יורה לעבר מטרה במים. ניתן לראות את הפגז היוצא מלוע התותח וכן פגיעה ישירה ליד המטרה במים. הצילום נעשה בשעת אימוני ירי.

ספינות המשמר השומרות על החוף הישראלי במפרץ סואץ. מיעדות בעיקר למלחמה במסתננים ובחבלנים המגיחים דרך המים.

פגז יוצא לדרך

יניהם של ישראלים רבים נוצרות מקינאה כשהם מזדמנים בזמן האחרון ל"חופיה הדרומיים של ישראל. במיפרץ אילת, במיפרץ שלמה ובמיפרץ סואץ, הם עשויים להיתקל בספינות קטנות המעוררות את קנאתו של כל חובב ספורט-מים. הן חות"כות את המים במהירות העולה על כל מה שעושה סירת-מירוץ רגילה, ומותירות אחריהן באלגנטיות רבה, שובלים גדולים של קצף וגלים.

מסירות-תענוג לסירות-מלחמה

א להם הברטראמים — סאר ספינות התענוגות הקטנות של ארצות-הברית. הן שורצות בהמוניהן באיי בהמה או באיים הקאריביים, שם הן משמשות לנערי השעשועים של ארצות-הברית כספינות דיג ו-ספורט. אלא שבישראל נועד להן תפקיד אחר לגמרי: השמירה על חופיה הדרומיים של ישראל.

חופי המדינה התארכו אחרי מלחמת ששת-הימים. במקום 80 ק"מ של חוף לפני המל-

זירה חדשה —

שיטה חדשה

ב מקום צי של ספינות מלחמה, הוטל התפקיד על צי של ספינות תענוגות. הן ברטראמים — היאכטות הזעירות והמהירות, צויידו במקלעים ובמכשירים שונים והפכו לכלי-מלחמה וסיוור בדומה לגייסים המשמשים את הסיירות של כוחות הקרקע.

סירה כזו גדולה אמנם מסירת-המירוץ המקובלת בחופי ישראל, הספידי בואט, אך למ היא קטנה בהשוואה לטרפדות ולספינות המשמר הקטנות של משמר החופים. לער"מת זאת יש לה יתרון של מהירות ואפש-

במדינה

ירושלים

„אל-אקצה“:

יש אמת — ויש אמת

נוצרים ומוסלמים כאחד בעיר העתיקה בירושלים משוכנעים כיום יותר מתמיד כי לממשלת ישראל לא היתה יד בהצעת אל-אקצה. הם גם מוכנים להודות בכך — כל עוד השיחה איננה לפירסום. ברור להם כי לממשלת ישראל לא עלתה כל טובת הנאה מההצעה: לישראל לא היה כל עניין להעלות כרגע את נושא ירושלים באו"ם, ובזאת לתקוף מחדש את שאלת איחודה של העיר.

הסברה המקובלת בין המנהיגים הערבים המוסלמים והנוצרים: החוגים הדתיים הקנאים היהודים — הם האחראים לשריפה, והם ששכרו את המצית. הסיבה: מאחר שחוגים אלו עוינים גם למדינת-ישראל וגם לכל אתר לא יהודי בעיר העתיקה, ראו בכך הזדמנות לפגוע בשתי ציפורים באבן אחת. גם כומר הוא אדם. יהוד עם זאת, אין המנהיגים הערביים בעיר המורחית מוכנים להצחיר על דעתם זו בסומבי. המנהיגים הנוצרים אינם יכולים לבגוד באחיהם בירדן, שם הכריזו הכנסיית, מסיבות פוליטיות, על אשמתה של ממשלת ישראל בהצתה. „עליך להבין“, הסביר לכתב העולם הזה הכומר אחרט הוברד, מהכנסייה י"ש. „כנסיית קשורות באופן רשמי בנייהן. הן אינן יכולות להתבטא כאות נפשן. כמו כן, מאי מץ לעצמו לרוב כל כומר את השקפותיהם של בני הקהילה שלו, דבר המתבטא בכך, לדאבוננו שהוא הופך למונהג במקום למהיג.

„יהיה זה מאוד מסוכן לכומר בירושלים, המשיך האב הוברד, „שמנהיגו הרוחני יושב בעמאן, לנהל מדיניות שונה מזו של מנהיגו. אל תשכח כי כמרים, כמו אנשים פשוטים, הם קצת נפחחים, לא תמיד אמיצים, וגם להם קל הרבה יותר להיות קונפורמיסטים, מאשר לחפש את האמת הצרופה במחיר קורבנות אישיים. אם הכנסייה בעמאן פסקה שישראל אשמה בהצתה — קשה לצפות מכומר בירושלים שיאמר ההיפך מזה.“

ישראלים בחו"ל

בזיון

בקופנהאגן

שמו של יהודי בולגארי, בעל אזרחות ישראלית, החי כיום בשווייץ אך עיקר עסקיו קיי בדניה, הפך בחודשים האחרונים לשימי צה. בדניה.

גי'ק (יעקוב) באסאן הגיע לדניה לפני 14 שנה כשהוא מחזיק באזרחות ישראלית. הוא החל עוסק בתוך דירתו, החל קונה גם בעצמו בתים נוספים במשכנות עוני, ולא הפך ממתוך דירות לבעל בתים. מצוקת הדיוור של קופנהאגן היתה לגבי יעקב באסאן מכרה זהב להתעשרות מהירה. בשנת 1966 עשה את העסקה הגדולה של חייו, כאשר רכש אזור של משכנות-עוני בלב קופנהאגן, מגרש העגלונים. בו מצויות 300 דירות שהן מן הגרועות בעיר. בדירות המעבירות שחב בקיץ ובחורף, אין כל סיפורי נחיות או רחצה. בית השימוש המשותף לכל ארבע משפחות מצוי בחדר המדרגות. השכונן הפך עד מהרה מוקד דיוור של זרים הבאים לדניה, והנאלצים בשלב ראשון של התבססות לזר בסלמט. שהוא מן הנתעבים בבירה הדנית.

מידיונים — רק בפיסקחות. השיטה בה רכש באסאן בתים, והפך תוך פחות מעשר שנים למליונר, היתה פשוטה עד להדהים. אכן, דרוש היה ראש יהודי כדי לפתחה ולשכללה בדרך שעשה זאת באסאן. מצוקת הדיוור מחד, ואשראי זול לרכישת נכסי דלא נידי מאדך, נוצלו על ידו בצורה מזהירה — למרות שלא היו ברשותו מזומנים.

לצורך רכישת נכסי דלא נידי בדניה, חייב אדם להפקיד רק 12%—15% מסך הקניה במזומן, כאשר יתרת החוב הופכת למשכנתא. את דמי-הריבית על משכנתא זאת מותר לנכות מן הרווחים — שעליהם חייב אדם לשלם מס-הכנסה. אולם בדיעבד, לצורך קניה גדולה של נכסי דלא נידי, די לאדם ללוות כסף בנקאי לתשלום דמי הקדימה, שהם כאמור עד 15% מערך הקניה, ומקי עם קבלת-זכות הבעלות על הנכס, (המשך בעמוד 26)

מלחמה

גם בהברחות

מ אז נכנסו לשיירות רשמו לעצמן סיירות-המים של חיל-הים הישראלי הישנים לא מבוססים בפעולות לחימה ימיות ובשמירה על החוף הדרומי הארוך. כך, למשל, הן חיסלו כמעט לגמרי את נתיב הברחת-הי-חשש מסעודיה למצרים, שעבר דרך חופי סיני.

העיר על כך קצין-ים ישראלי: „בעקפיין אנחנו מסייעים בכך למצריים במלחמתה ב-חשיש“.